

Fellinger Károly

Gerleszárnyon

Víg Csallóközcsütörtökön
csütörtököt mondott Ödön,
nem tudott ott kézen járni,
csalódott benne a Fáni.

Csalóka arra az égbolt,
csillag rajta bizony rég volt,
mind lehullott, ejnye-bejnye,
nincsen, aki összeszedje.

Bánatvirágos a liget,
a nap se látott még ilyet?
Az az egyedüli öröm,
nem nyílik, csak csütörtökön.

Alsójányok, felsőjányok

Alsójányok, felsőjányok,
Csillagvár mezőn, ha járok,
palánkvárrom, sóhajt, hörög,
elüldöztük a törököt.

Alsójányok, felsőjányok,
fodros szoknyában a lányok,
nem hordanak ők akármit,
nekik csak a ruha számít.

Alsójányok, felsőjányok,
vőki legény kell hozzátok,
bölcс igazság, veszedelem,
a legjobb vő arra terem.

Lődörgő

Híres Pozsonyvezekényen,
ördög ballag át a réten,
angyalhangon énekel,
bűneiért vezekel.

Vezekényen a kéményen,
gólya kelepel serényen,
annyi a bírónak fia,
mint az öreg rosta lika.
ZSIGÁRDON

Zsigárdon a faluszélen,
világ végét is túlélem,
szélkirállyal földön, s égen,
árulok majd egy gyékényen.

Hogyha akad furkósbotom,
készülhet a lakodalom,
csapok Belzebúbra hetet,
vegye el a keservemet.

Kánikula

Kismácsédon, Nagymácsédon,
a rétestészta biz vékony,
három hete húzzák hatan,
eláll tőle fülem, hajam.

Karónkiabálló recseg,
kellenek a túróhegyek,
mazsolaszőlő egy vagon,
jöhet gyász vagy lakodalom.

Kismácsédon, Nagymácsédon,
jóllakott minden szomszédom,
legjobban a jégkrém fogyott,
mely arra csak botra fagyott.

Berkenye

Bús kos vacog
a vak úton,
Kosúton,
gyapjújából
pulóver van
hat úron.

Járt itt török,
feldúlt mindent
halomra,
léptük nyomát
nem őrzi, csak
a gomba.

Cukorgyára
is volt egykor
Kosútnak,
nem adott ő
a világnak
csak újat.

Gyöngykaláris,
csipkebokor,
berkenye,
Lajos erre
a legtöbb le-
gény neve.

Tarlóvirág

Kalászt szed Juliska,
de magas a tarló,
megsajnálja szegényt
vőlegénye, Jankó.

Tarlóvirágot tép
a tallósi földből,
illatától a lány
meggyógyul, de rögtön.

Homokdűne hátán
sürögnek a hangyák,
követik az élet
majd' minden parancsát.

Vágán

Vágán, ha nem fogsz nagy halat,
jobban érzed attól magad.
Nem hiszi el, tudom, senki,
jó pofát vág ott mindenki.

Egyikük se lusta, tétlen,
kivágják a rezet hétszer,
ha a Vágban megfürödnek,
tetszenek a hörcsögöknek.

Pattogatott tengerijük
a kajali lótolvaj Pál
bekajálja, s lógó orral,
árnyszékre elsomfordál.

Gólyaszárnyon

A bölcs legény
Pereden,
tudja, mi a
szerelem.

Ha egy kupa
bort vedel,
nem elégszik
meg eggyel.

Nem kérdés, ha
forr a vér,
pofonból is
kettőt kér.

A deáki nagyvásáron

A deáki nagyvásáron
óriást árul a törpe,
Deáknénak vásznát pedig
hordozgatják körbe-körbe.

Lepcses szájú vén anyóka,
vattacukrot varázsolgat,
garabonciás legények
bámulják a teliholdat.

Ugrálnak, hogy megérintsék,
hosszon nekik jó szerencsét.

Somorja

Tehene sok, hát még borja,
híres város lett Somorja,
sompálinkáját, ha iszod,
magadat is meggyógyítod.

Könnyes szemű Bucsuházán
áll egy vadkörtefa árván,
áldomást tart rajta éjjel
hat boszorka seprűnyéllel.

Tejfaluban macskák élnek,
dorombolnak, úgy henyélnek,
a Tejúton járnak-kelnek,
mindig a talpukra esnek.

Lángos

Vághosszúfalun a főút
szalad jobbra, szalad balra,
játsszadozni hívja a szél,
úri kedve úgy akarja.

Lángos a nap a vásáron,
elfogy, mint a száz euró,
a lőrétől hamarosan
minden csillag egy-egy ufó.

A felvégi molnár gazdag,
az alvégi tehetősebb,
mégse jelölik be egymást
a fészbukon ismerősnek.

Nagyabony

Nagyabony, de
Nagyabony,
benne bizony
a legnagyobb
óriás is
alacsony.

Égigérők
ott a népek,
égimeszelők,
szegények,
az óriás-
tól de félnek.

Hatalmasat
tüsszentenek,
szalad az ó-
riás sereg,

Hodosra mennek,
Nagyabony helyett.

Zuhogó

Összes házban Izsapon,
magasan van a plafon,
nem plafon az, hanem ég,
el sem érem én ma még.

Hogyha rajta süt a nap,
kell neki szalmakalap,
hiába ép a tető,
mégis behull az eső.

Nem örülünk a zápornak,
beázik tőle a pamlag.

Karcsák

Két kezén a szélnek,
hány ujja van, kérdem?
Ahány Karcsa vagyon
Csallóköz szívében.

Egy tucat falucska,
éppen tizenkettő,
tündéreknél ennyi
bizony egy esztendő.

Solymos-, Detre-, Egyház-,
Erdőhát-, Damazér-,
Királyfia-, Móroc-,
agyafúrtan kacér,

Göncöl-, Kulcsár-, Pinke-,
habár mind kicsinyke,
Sipos-, meg Amádé-
vigyáz lépteikre.

Aranyeső

Diósförgepatonyon,
elhagytam a kalapom,
vaskalap volt
pedig kérem,
azért vagyok
szerencsétlen.

Felsőpatonyi az ördög,
hegedűt adott meg sípot,
Benke volt a becses neve,
rögvest elhúztam a csíkot.

Lovagkor

Jött egy vitéz egyenesen
a múltból,
ez a mese róla szóljon,
ne búról.

Úgy gondolta, Nagymagyaron
pihenne,
levetette a páncélját
sietve.

Majd utána megfürdött a
patakban,
de megjelent három roma
vasaltan.

Elvitték a rezes kardot,
s a páncélt,
eladták az átvevőnek
kajáért.

Bosszús lett a lovag, ám de
nem dőre,
irgum-burgum, átosont a
jövőbe.

Sókszelőcén

Sókszelőcén a falócán
lábát kalimpálja Orbán,
mellette ül Zsófi csendben,
fagyosszentek mind a ketten.

Sókszelőcén a vén kecske,
nyalja a sót estelente,
de csak szomjas lesz ő ettől,
nem él meg a szerelemből.

Királyréven

Királyréven leszállott egy
úrhajó,
megtalálta azt a révész,
Nagy Janó.

Mivel nincsen, kérem, többé
királyság,
keres inkább magához il-
lő szakmát.

Az úrhajót széjjelszedte, de
egykettőre
pálinkafőző kisiparos
lett belőle.

Alsónyárasd, Felsőnyárasd

Nyárfaerdő, nyárfaerdő,
lakik benne hét tekergő,
lábuk között a nyúl átfut
girbegörbe a járásuk.

Alsónyárasd, Felsőnyárasd,
a szél arra vizet áraszt,
gazdagok ott a halászok,
halért nekik citerázok.

Sarló formájú a hold ma,
megragadja rút Apolka,
bagoly huhog, te atya ég,
lesarlózza a lóherét.